

Ny upplaga av Klas Eklunds *Vår ekonomi*

BOKANMÄLAN

Vem är 00-talets mest inflytelserika svenska ekonom? Frågan är om det inte är Klas Eklund, åtminstone om det gäller inflytande på den svenska allmänheten. Han har just kommit med en ny upplaga – den 10:e – av sin storsäljare *Vår ekonomi*. De tidigare upplagorna har sålts i ca 150 000 exemplar och har sannolikt lästs av många fler än så. Boken är avsedd som en introduktion till nationalekonomin och vänder sig till den intresserade lekmannen, studerande på gymnasier och högskolor, deltagare i studiecirkel och till anställda som behöver vidareutbildning i samhällsekonomi. Den nya upplagan är kraftigt omarbetad jämfört med tidigare upplagor och åtskilligt är nyskrivet. Många avsnitt har flyttats om och vissa kapitel har fått en annan inriktning. Mycket har givetvis tagits bort för att ge plats åt det nya, omfånget har bara vuxit med åtta sidor men antalet kapitel har ökat med tre.

Utvecklingen i den svenska ekonomin och ekonomiska politiken återspeglas i revideringarna. Så har riksbankens och penningpolitikens roll i ekonomin fått en mer framskjutet plats i den nya upplagan. De tillägnas ett nyskrivet kapitel som bl a behandlar penningpolitikens samspel med finanspolitiken och centralbanken som inflationsbekämpare. En intressant fråga som ställs är vad finanspolitiken kan lära av penningpolitiken. Nya forskningsrön har också satt sina spår i texten; vi kan t ex läsa om Akerlofs hypotes att den långsiktiga Phillipskurvan inte är helt vertikal (s 344).

Gamla problem och debatter har följaktligen fått mindre utrymme, t ex problemen i stabiliseringspolitiken och lönebildningen, där dock dagens decentraliserade förhandlingar och indivi-

duella lönesättning gärna kunde ha behandlats något utförligare. Ekonomisk tillväxt liksom nationalräkenskaperna har fått varsitt kapitel medan de förut fick samsas i ett. I förbifarten noterar jag att Eklund i sin diskussion av faktorer som påverkar den ekonomiska tillväxten lyft upp incitamentsstrukturen till första plats från en tidigare sista plats. Till det som fått träda tillbaka hör också EU och EMU, förmodligen anser Eklund med viss rätt att vi numera är tämligen välinformerade på detta område.

Det tillägg som jag särskilt varmt vill välkomna är det större utrymme för arbetsmarknaden och dess funktionssätt. Den nya upplagan har välskrivna avsnitt såväl om arbetsutbudet som om efterfrågan på arbetskraft; Eklund lyckas t o m förklara vad som menas med inkomst- och substitutionseffekter på arbetsutbudet av förändringar i löner och skatter utan att rita ut indifferenskurvor. Denna bakgrund behövs för förståelsen av problemen kring lönebildning, skatter, arbetslöshet och matchningen på arbetsmarknaden. Var det något som saknades i de tidigare upplagorna så var det mikroekonomi. Att sådana avsnitt nu finns med gör boken än mer lämpad som lärobok och introduktion till nationalekonomin.

I likhet med tidigare upplagor är även denna lättillgänglig och innehåller faktarutor, studiehandedning, ordlista, litteraturlista med lästips samt tips på hemsidor där den intresserade kan finna mer information. Ekonomporträtten är trevliga att läsa och bidrar till bokens inbjudande layout. Där finns också några nykomlingar, nämligen Robert Mundell, Lars Calmfors, Torsten Persson och Lars E O Svensson. Man slås dock av den totala mansdominansen i porträttgalleriet. Visst, det är ingen nyhet – så ser nationalekonomin ut och det kan inte Eklund klandras för. Men det har ju även funnits och finns kvinnliga

Klas Eklund
Vår ekonomi.
Prisma 2004, s 520.

nationalekonomer. Läsarna skulle nog också kunna finna det intressant att läsa om Karin Kock eller Joan Robinson och dessutom skulle det ge läsarna, såväl kvinnliga som manliga, en mer rättvisande bild av vårt ämne och de aktiva utövarna. Kanske något att tänka på för den 11:e upplagan?

Marianne Sundström, Docent
Institutet för social forskning
Studierektor för Arbetsmarknadskun-
skap med personaladministration